

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחרב ויבש, (שם ה), באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צווחים הפנים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה.

זהו שכתוב (משלי א כח) אז יקראני ולא אענה. וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחקמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי כאלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר ומאותו גן. אוי לו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנחשב לו כאלו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עני בעולם וארך הגלות. ויאמר אלהי"ם תדשא

הארץ דשא וכי' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר: אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזור בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו

שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים,

ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת וזוג, לכל אחד כראוי (כל אחד הוציא למינו).

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתבטל מפריה ורביה, כאלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

עושה פרי דא בת זוגיה, לכל חד כדקא יאות. ועוד עין פרי דא עמוקא דאמצעייתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ דא שכניתא, דכל זרעין אתכלילן בה, והקא פקודא דפריה ורביה למעבד אבין וזרעין, הדא הוא דכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, וכאן דאתבטל מפריה ורביה, כאלו אחור להתיא ארץ יבשה, ומונע ברכאן מינה, כל חד לפום דריגיה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא, לתאר דאתגור נשמתיה.

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו נהר יחרב ויבש, בההוא זמנא דאיהו יבש ואיהו יבשה, צווחין בגין לתתא ביחודא ואמרין שמע ישראל, ואין קול ואין ענה, הדא הוא דכתיב או קראוני ולא אענה. והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב, גרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט מאורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו הוא יסלק גביעו מטהו נהר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליד התיא אורייתא דכתב ומאורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה כאלו אחור עלמא לתהו ובהו, וגרים ענייתא בעלמא ואורך גלותא. ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכי', אמר רבי אלעזר אבא וקא קרא ליה יבשה, מאן תדשא הארץ, אמר ליה ברי הכי אולף תיבתא לכל בני עלמא, דאם בר נש יחזור בתשובתא, נחית לה גביעו דאסתלק, ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ, ונהר דהוה חרב ויבש קרא ליה מקנה המים וימים, הדא הוא דכתיב וקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים, בההוא זמנא דאתקרי ארץ מה כתיב ביה ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין דאינון נשמתין כל חד לניניהו, אליו נשמתין דאתגורו מבורסי וקריה, ואלין רוחין דאתגורו ממלאכים, ואלין נפשו דאתגורו מאופנים, כל חד אפיק לניניהו לכל חד כדקא יאות, עין פרי דא תלמיד חכם.

סגולה גדולה שיקרא תקון זה מדי יום: ורום מזלו, יצליח בכל דרכיו, שלום בית, זיווגים הגונים, יזכה לשפע רוחני וגשמי, יזכה ליראת שמים, זוכה ומתקן רוחו ונשמתו, כחות הסמאה מתרחקים ממנו, כל אויביו יפלו תחתיו, לא יראה מיתת בניו, יציל מעונש הגלגולים, יזכה לא ריכות ימים ושנים, יזכה לעולם הבא, ועל ידו תתקרב הגאולה ברחמים גדולים. (סוד ה')